

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Чопська міська рада
Закарпатської області**
вул. Берег, 2, м. Чоп,
Закарпатська область,
89502

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Чопської міської ради Закарпатської області «Про затвердження Положення про земельний сервітут та порядок визначення плат за землю при встановленні земельного сервітуту» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Чопської міської ради Закарпатської області від 08.01.2020 № 03-19/47.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Чопської міської ради з питань земельних відносин та містобудування, та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Пунктом 1 проекту рішення пропонується затвердити Положення про земельний сервітут та порядок визначення плати за землю при встановленні земельного сервітуту згідно із додатком 1.

Пунктом 2 проекту рішення пропонується затвердити Типовий договір сервітутного землекористування згідно із додатком 2.

Згідно із преамбулою проект рішення розроблено, зокрема відповідно до глави 16 Земельного кодексу України, статті 55¹ Закону України «Про землеустрій», Закону України «Про державний земельний кадастр», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», згідно з підпунктом 34 пункту 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Право земельного сервітуту визначено главою 16 Земельного кодексу України, статтями 401-406 глави 32 Цивільного кодексу України.

Зокрема, статтею 100 глави 16 Земельного кодексу України визначений Порядок встановлення земельних сервітутів. Так, сервітут може бути встановлений договором, законом, заповітом або рішенням суду. Сервітут може належати власникові (володільцеві) сусідньої земельної ділянки, а також іншій конкретно визначеній особі (особистий сервітут). Земельний сервітут може бути встановлений договором між особою, яка вимагає його встановлення, та власником (землекористувачем) земельної ділянки.

Частиною третьою статті 98 глави 16 Земельного кодексу України визначено, що встановлення земельного сервітуту не веде до позбавлення власника земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, прав володіння, користування та розпорядження нею. Окрім того, згідно із частиною другою статті 102 глави 16 Земельного кодексу України на вимогу власника земельної ділянки, щодо якої встановлено земельний сервітут, дія цього сервітуту може бути припинена в судовому порядку у випадках: припинення підстав його встановлення; коли встановлення земельного сервітуту унеможливило використання земельної ділянки, щодо якої встановлено земельний сервітут, за її цільовим призначенням.

На сьогодні питання стосовно земельних сервітутів врегульовано на законодавчому рівні, а у органів місцевого самоврядування відсутні правові підстави для затвердження положень про земельний сервітут, порядків визначення плати за землю при встановленні земельного сервітуту, а також типових форм договорів сервітутного землекористування.

Частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами доцільності - обґрунтування необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив, та не відповідає статті 5 Закону, згідно з якою забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, зокрема недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються з діючими регуляторними актами.

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

Наталія Ганусич 095 862 21 35

